

Se vilken värdighet din egen natur har genom Guds nåd

Kära vänner! När vi nu samlas för att lyfta våra sinnen till Kristi födelses mysterium, han som idag har blivit född av en jungfrulig mor, låt oss då släppa alla jordiska tankar och låta den jordiska visdomens dimma försvinna från våra ögon som är upplysta av tron. Den auktoritet vi tror på är gudomlig, gudomlig är den lära som vi följer.

Vare sig vi lyssnar till lagens vittnesbörd, profeternas utsagor eller ljudet av evangeliets basun är det sant vad Johannes, fylld av den heliga Anden, intonerade: *I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av det som finns till.* Lika sant är vad samme förkunnare tillägger: *Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende sonen får av sin fader.*

I båda naturerna är det samme Guds son som tar på sig vår natur utan att uppge sin egen. Han återställer människan genom en människa, och fortsätter att vara sig själv utan någon förändring. Gudomen som är gemensam för honom och Fadern genomgår ingen förminskning av sin allmakt. Inte heller har tjänargestalten vanhelgat Guds avbild, eftersom den högsta och eviga naturen som ödmjukat sig för att frälsa människorna har lyft oss upp till sin egen ära. Vad den är upphör den inte att vara. När därför Guds enfödde son bekänner att han är mindre än Fadern (Joh. 14:28) som han sagt sig vara lik, så förutsätter han att de båda naturerna verkligen finns hos honom. Underordningen hör till hans mänskliga natur och jämlikheten till hans gudomliga.

Vakna därför, människa, ur sömnen och se vilken värdighet din egen natur har. Kom ihåg att du är skapad till Guds avbild och likhet. Fastän den blev förstörd genom Adam blev den förnyad genom Kristus. Använd de synliga tingen som de bör användas: jorden, skyn, luften, haven, källor och floder. Allt underbart och vackert som finns i dem skall du låta leda till Skaparens pris och ära. Tillbe inte det ljus som också bevingade varelser och kräldjur, vilda och tama djur, insekter och människor gläds av. Ta del av detta materiella ljus med din kropps sinnen, men omfatta med din själs begär det *sanna ljuset som ger alla människor ljus, som skulle komma i världen.*

Låt oss därför inte ge oss hän åt de jordiska tingen utan ivra för de eviga. Låt oss se vårt hopp allt närmare oss, låt oss i vår Herres födelses mysterium hålla oss till det som Guds nåd har fört med sig till vår egen natur.

Påven Leo den store (d. 461) i en juldagspredikan. (*Evangeliets ljus*. Artos 2009, 39–42)

Årgång 56 av SPT

Som namnet anger är Svensk Pastortidskrift en pastoral tidskrift. Den vände sig först till präster och församlingsarbetare och ville förse dem med matnyttigheter för deras »herde»-

arbete i Svenska kyrkan. I varje nummer sedan starten har det funnits flera sidor med material som ska hjälpa präster med en av deras viktigaste och tyngsta uppgifter: att predika Guds Ord i församlingen. Mycket snart blev SPT dock viktig för många fler i kyrkans folk. Från somliga prenumeranter som utövar kyrkbänksämbetet har vi bl.a. fått höra att dessa textutredningar fungerar som leverans av nödproviant, när man lever i en församling där prästen har annat att meddela.

Ett annat sätt att göra nytta för SPT:s läsare är att erbjuda granskning och diskussion av teologisk och kyrklig litteratur, ibland i en hel artikel, oftast i kortare recensioner. Någon teologisk facktidskrift av akademiskt snitt är SPT inte, men våra läsare får i alla fall rapporter och omdömen om ca 75 utkomna böcker varje år, mestadels svenska – en service som få andra kyrkliga tidskrifter håller sina prenumeranter med.

Vi tävlar inte med annan kyrklig press om snabb eller omfattande nyhetsförmedling på det kyrkliga fältet – då skulle vi få förvandla oss till en nättidning eller bloggfors. Däremot låter vi i varje nummer en skribent utanför redaktionen med egna ögon och vässad penna reflektera över samtida verklighet ur trons perspektiv.

Den tyngsta och mest omfattande delen av tidningen är dess artiklar, varav en stor del handlar om pastoral teologi och pastoral erfarenhet. I år särskilt om dopets teologi och praxis, vad en missionerande folkkyrka är och inte är och naturligtvis en hel del om det Handboksförslag som provats i år. Flera av dem skrivs av redaktionsmedlemmar, andra ber externa skribenter om. Glädjande nog fortsätter även många skriv- och tankebegåvade läsare att alldeles självmant skicka in texter som är frukten av mötet mellan deras sakkunskap och deras erfarenheter av att ha ansvar i kyrkan. Sådant publicerar vi gärna.

SPT har också en »linje» vi försöker hålla och som kan uppfattas och beskrivas på olika sätt. Att vara en röst för klassisk kristen tro i Svenska kyrkan på den allmänneliga kyrkans trosgrund, säger vi själva. Andra tycker sig av vårt enträgna och kritiska skrivande om vår kyrkas felutveckling få ett intryck av påstridig entonighet. Ungefär som profeten Jeremia.

Vi tror att det faktiskt pågår en kamp om Svenska kyrkans själ, och att alla måste ta ställning i den kampen. Det må vara obekvämt att läsa och ta till sig det som är vår linje, men det vi sett och förstått har vi att föra vidare. Sådant är vår kallelse. Också under det nya året kommer vi att göra vårt bästa för att fullfölja denna uppgift.

Tycker du att SPT är viktig för att leva och tänka med hela kyrkans djup och bredd i vår svenska kyrka – läs den, prenumerera på den, skriv i den, tala om den med andra! Välkommen 2014!